

2015 m. rugsėjo 9 d., trečiadienis

P8_TA(2015)0308

Investicijos į darbo vietų kūrimą ir augimą: ekonominės, socialinės ir teritorinės sanglaudos ES skatinimas

2015 m. rugsėjo 9 d. Europos Parlamento rezoliucija „Investicijos į darbo vietų kūrimą ir augimą: ekonominės, socialinės ir teritorinės sanglaudos Sąjungoje skatinimas“ (2014/2245(INI))

(2017/C 316/14)

Europos Parlamentas,

- atsižvelgdamas į 2014 m. liepos 23 d. Komisijos šeštąją ekonominės, socialinės ir teritorinės sanglaudos ataskaitą „Investicijos į darbo vietų kūrimą ir augimą: vystymosi ir gero valdymo ES regionuose ir miestuose skatinimas“ (toliau – Šeštoji sanglaudos ataskaita),
- atsižvelgdamas į Sutartį dėl Europos Sąjungos veikimo (SESV), ypač jos 4, 162, 174–178 ir 349 straipsnius,
- atsižvelgdamas į 2013 m. gruodžio 17 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (ES) Nr. 1303/2013, kuriuo nustatomos Europos regioninės plėtros fondai, Europos socialiniam fondui, Sanglaudos fondai, Europos žemės ūkio fondai kaimo plėtrai ir Europos jūros reikalų ir žuvininkystės fondai bendros nuostatos ir Europos regioninės plėtros fondai, Europos socialiniam fondui, Sanglaudos fondai ir Europos jūros reikalų ir žuvininkystės fondai taikytinos bendrosios nuostatos ir panaikinamas Tarybos reglamentas (EB) Nr. 1083/2006 (toliau – Bendrųjų nuostatų reglamentas) ⁽¹⁾,
- atsižvelgdamas į 2013 m. gruodžio 17 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (ES) Nr. 1301/2013 dėl konkrečių su Europos regioninės plėtros fondu ir investicijų į ekonomikos augimą ir darbo vietų kūrimą tikslu susijusių nuostatų, kuriuo panaikinamas Reglamentas (EB) Nr. 1080/2006 ⁽²⁾,
- atsižvelgdamas į 2013 m. gruodžio 17 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (ES) Nr. 1304/2013 dėl Europos socialinio fondo, kuriuo panaikinamas Tarybos reglamentas (EB) Nr. 1081/2006 ⁽³⁾,
- atsižvelgdamas į 2013 m. gruodžio 17 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (ES) Nr. 1299/2013 dėl konkrečių Europos regioninės plėtros fondo paramos Europos teritorinio bendradarbiavimo tikslui nuostatų ⁽⁴⁾,
- atsižvelgdamas į 2013 m. gruodžio 17 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (ES) Nr. 1302/2013, kuriuo iš dalies keičiamas Reglamentas (EB) Nr. 1082/2006 dėl Europos teritorinio bendradarbiavimo grupės (ETBG) atsižvelgiant į patikslintas, supaprastintas ir pagerintas tokių grupių steigimo ir jų veikimo sąlygas ⁽⁵⁾,
- atsižvelgdamas į 2013 m. gruodžio 17 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (ES) Nr. 1300/2013 dėl Sanglaudos fondo, kuriuo panaikinamas Tarybos reglamentas (EB) Nr. 1084/2006 ⁽⁶⁾,
- atsižvelgdamas į 2013 m. gruodžio 2 d. Tarybos reglamentą (ES, Euratomas) Nr. 1311/2013, kuriuo nustatoma 2014–2020 m. daugiametė finansinė programa ⁽⁷⁾,

⁽¹⁾ OL L 347, 2013 12 20, p. 320.

⁽²⁾ OL L 347, 2013 12 20, p. 289.

⁽³⁾ OL L 347, 2013 12 20, p. 470.

⁽⁴⁾ OL L 347, 2013 12 20, p. 259.

⁽⁵⁾ OL L 347, 2013 12 20, p. 303.

⁽⁶⁾ OL L 347, 2013 12 20, p. 281.

⁽⁷⁾ OL L 347, 2013 12 20, p. 884.

2015 m. rugsėjo 9 d., trečiadienis

- atsižvelgdamas į 2012 m. spalio 25 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (ES, Euratomas) Nr. 966/2012 dėl Sąjungos bendrajam biudžetui taikomų finansinių taisyklių ir kuriuo panaikinamas Tarybos reglamentas (EB, Euratomas) Nr. 1605/2002 ⁽¹⁾,
- atsižvelgdamas į „Europos Sąjungos 2020 m. teritorinę darbotvarkę. Integruojanti, pažangi ir tvari skirtingų regionų Europa“, suderintą neoficialiame ministrų, atsakingų už teritorijų planavimą ir vystymą, susitikime, kuris įvyko 2011 m. gegužės 19 d. Gedelėje (Vengrija),
- atsižvelgdamas į 2013 m. birželio 26 d. Komisijos aštuntąją ekonominės, socialinės ir teritorinės sanglaudos pažangos ataskaitą „Miestų ir regioninis krizės aspektai“,
- atsižvelgdamas į savo 2014 m. sausio 14 d. rezoliuciją „Pažangioji specializacija. Patikimos sanglaudos politikos kompetencijos centrų tinklas“ ⁽²⁾,
- atsižvelgdamas į 2014 m. sausio 14 d. rezoliuciją dėl ES valstybių narių pasirengimo veiksmingai ir laiku pradėti naująją sanglaudos politikos programavimo laikotarpį ⁽³⁾,
- atsižvelgdamas į 2014 m. vasario 26 d. rezoliuciją dėl Europos Komisijos 7-osios ir 8-osios pažangos ataskaitų dėl ES sanglaudos politikos ir 2013 m. strateginio pranešimo dėl programų įgyvendinimo 2007–2013 m. ⁽⁴⁾,
- 2014 m. vasario 26 d. Europos Parlamento rezoliucija dėl atokiausių regionų galimybių gerinimo kuriant ES struktūrinių fondų ir kitų Europos Sąjungos programų sąveiką ⁽⁵⁾,
- atsižvelgdamas į 2014 m. lapkričio 27 d. rezoliuciją dėl vėlavimo pradėti įgyvendinti 2014–2020 m. sanglaudos politiką ⁽⁶⁾,
- atsižvelgdamas į 2011 m. spalio 19 d. Komisijos komunikatą „Naujos kartos naujoviškų finansinių priemonių – ES nuosavo kapitalo ir skolos platformų – programa“ (COM(2011)0662),
- atsižvelgdamas į 2014 m. lapkričio 26 d. Komisijos komunikatą „Investicijų planas Europai“ (COM(2014)0903),
- atsižvelgdamas į 2015 m. sausio 13 d. Komisijos komunikatą „Geriausias pasinaudojimas lankstumu, kurį suteikia galiojančios stabilumo ir augimo pakto taisyklės“ (COM(2015)0012),
- atsižvelgdamas į Audito Rūmų specialiąją ataskaitą „Iš Europos regioninės plėtros fondo bendrai finansuotos MVĮ skirtos finansinės priemonės“ (Specialioji ataskaita Nr. 2/2012),
- atsižvelgdamas į 2014 m. lapkričio 19 d. Bendrųjų reikalų (sanglauda) taryba patvirtintas Tarybos išvadas dėl „Šeštosios ekonominės, socialinės ir teritorinės sanglaudos ataskaitos: Investicijos į darbo vietų kūrimą ir augimą“,
- atsižvelgdamas į 2014 m. gruodžio 3 d. Regionų komiteto nuomonę dėl Šeštosios ekonominės, socialinės ir teritorinės sanglaudos ataskaitos ⁽⁷⁾,
- atsižvelgdamas į 2015 m. sausio 21 d. Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komiteto nuomonę dėl Komisijos komunikato Europos Parlamentui, Tarybai, Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komitetui ir Regionų komitetui „Šeštoji ekonominės, socialinės ir teritorinės sanglaudos ataskaita. Investicijos į darbo vietų kūrimą ir augimą“ ⁽⁸⁾,

⁽¹⁾ OL L 298, 2012 10 26, p. 1.

⁽²⁾ Priimti tekstai, P7_TA(2014)0002.

⁽³⁾ Priimti tekstai, P7_TA(2014)0015.

⁽⁴⁾ Priimti tekstai, P7_TA(2014)0132.

⁽⁵⁾ Priimti tekstai, P7_TA(2014)0133.

⁽⁶⁾ Priimti tekstai, P8_TA(2014)0068.

⁽⁷⁾ OL C 19, 2015 1 21, p. 9.

⁽⁸⁾ OL C 242, 2015 7 23, p. 43.

2015 m. rugsėjo 9 d., trečiadienis

- atsižvelgdamas į 2015 m. kovo 9 d. Komisijos komunikatą dėl 2015 m. ES teisingumo rezultatų suvestinės (COM(2015)0116),
 - atsižvelgdamas į 2015 m. sausio 20 d. Komisijos komunikatą pavadinimu „2015 m. bendrojo biudžeto Taisomojo biudžeto Nr. 2 projektas“ (COM(2015)0016),
 - atsižvelgdamas į 2013 m. metinę ataskaitą „ES finansinių interesų apsauga. Kova su sukčiavimu“,
 - atsižvelgdamas į Darbo tvarkos taisyklių 52 straipsnį,
 - atsižvelgdamas į Regioninės plėtros komiteto pranešimą ir į Biudžeto komiteto, Užimtumo ir socialinių reikalų komiteto, Pramonės, mokslinių tyrimų ir energetikos komiteto, Kultūros ir švietimo komiteto ir Moterų teisių ir lyčių lygybės komiteto nuomones (A8-0173/2015),
- A. kadangi nekyla jokių abejonių dėl ES sanglaudos politikos vaidmens mažinant regionų skirtumus, skatinant ekonominę, socialinę ir teritorinę valstybių narių regionų sanglaudą ir remiant darbo vietų kūrimą; kadangi sanglaudos politika yra pagrindinė ES masto investicijų į realiąją ekonomiką politika ir įtvirtinta augimą bei darbo vietų kūrimą ES skatinanti priemonė, kuriai iki 2020 m. skirtas daugiau kaip 350 mlrd. eurų biudžetas; kadangi ekonomikos krizės laikotarpiu sanglaudos politika yra labai svarbi priemonė siekiant išlaikyti investicijų lygį įvairiose valstybėse narėse; kadangi kai kuriose valstybėse narėse sanglaudos politika yra pagrindinis viešųjų investicijų šaltinis; kadangi panaudojus daugybę skirtingų vertinimo metodų buvo patvirtinta, jog sanglaudos politikos rezultatai yra konkretūs ir akivaizdūs;
- B. kadangi iš naujausių 2013 m. duomenų matyti istoriškai aukštas ilgalaikio 5,1 proc. darbo jėgos nedarbo lygis Sąjungoje; kadangi ilgalaikis nedarbas turi lemtingų padarinių atskiriems žmonėms per visą jų gyvenimą ir gali tapti struktūriniu reiškiniu, ypač pakraščio regionuose;
- C. kadangi pastaruoju metu viešosios investicijos Sąjungoje realiai sumažėjo 15 proc. ir kadangi daugelyje regionų, ypač tuose, kur susiduriama su demografinėmis problemomis, nebuvo galimybių deramai prisidėti prie strategijos „Europa 2020“ tikslų, visų pirma pagrindinio tikslo – iki 2020 m. pasiekti 75 proc. užimtumo lygį, sumažinti 20 milijonų žmonių skurdą ir sumažinti mokyklos nebaigiančių jaunuolių skaičių;
- D. kadangi pateisinama, kad per tam tikrą laiką sanglaudos politikos tikslai plėtojosi, reaguojant į naujus iššūkius ir problemas, su kuriais susiduriama ES, ir kad pati politika tapo glaudžiau susijusi su bendra ES politikos darbotvarke; kadangi, nepaisant to, reikėtų stiprinti pirminį sanglaudos politikos vaidmenį – skatinti ekonominę, socialinę ir teritorinę visų ES regionų sanglaudą, visų pirma mažiau išsivysčiusiuose ir nepalankiausias sąlygas turinčiuose regionuose; kadangi sanglaudos politika neturi būti laikoma tik priemone, kuria siekiama strategijos „Europa 2020“ ir kitų ES vystymosi strategijų tikslų, bet taip pat ir investavimo politika teritorijose;
- E. kadangi, kaip nurodyta Šeštojoje sanglaudos ataskaitoje, ekonomikos krizė turėjo neigiamo poveikio ilgalaikiai regionų skirtumų mažinimo tendencijai ir, nepaisant tam tikrų teigiamų tendencijų, naujo programavimo laikotarpio pradžioje skirtumai tarp įvairių regionų tebėra labai dideli;
- F. kadangi užtikrinant paramos telkimą pagal temas sanglaudos politikos ištekliai skiriami konkrečiam skaičiui strateginių tikslų, turinčių augimo skatinimo, darbo vietų kūrimo, socialinės įtraukties, aplinkosaugos ir klimato kaitos švelninimo potencialą;
- G. kadangi be gero valdymo neįmanoma pasiekti gerų ekonomikos augimo ir regionų ekonominės konvergencijos rezultatų, nes reikalingas veiksmingesnis visų partnerių dalyvavimas nacionaliniu, regioniniu ir vietos lygmenimis, taikant daugiapakopio valdymo principą ir įtraukiant socialinius partnerius ir pilietinės visuomenės organizacijas;

2015 m. rugsėjo 9 d., trečiadienis

- H. kadangi partnerystės sutartys ir veiksmų programos yra strateginės priemonės investicijoms valstybėse narėse ir regionuose nukreipti; šios priemonės kartu su jų pateikimo ir priėmimo terminais nustatytos Bendrųjų nuostatų reglamento 14, 16 ir 29 straipsniuose; pagal minėtą reglamentą partnerystės susitarimai turėjo būti patvirtinti iki 2014 m. rugpjūčio pabaigos, o veiksmų programos – ne vėliau kaip iki 2015 m. sausio pabaigos;
- I. kadangi 2011 m. Gedelėje (Vengrija) vykusiame neoficialiame susitikime Taryba paprašė 2015 ir 2016 m. Tarybai pirmininkausiančias valstybes nares įvertinti ir apsvarstyti, ar reikėtų peržiūrėti ES 2020 m. teritorinę darbotvarkę atsižvelgiant į jos praktinius rezultatus, bei galimai vadovauti tokiai peržiūrai;
- J. kadangi, vadovaujantis SESV 175 straipsniu, valstybės narės savo ekonominę politiką vykdo ir ją koordinuoja taip, kad pasiektų bendros darnios plėtros tikslus ir stiprintų ekonominę, socialinę ir teritorinę sanglaudą, ir kadangi atsižvelgiant į tai naujas Investicijų planas Europai turėtų taip pat padėti siekti šių tikslų;

Sanglaudos politikos laimėjimai ir iššūkiai ekonomikos ir finansų krizės sąlygomis (2007–2013 m. programavimo laikotarpis)

1. pabrėžia, kad sanglaudos politika yra pagrindinė Europos Sąjungos priemonė, kuria siekiama sumažinti ekonominius, socialinius ir teritorinius Europos regionų skirtumus, paskatinti jų konkurencingumą, spręsti klimato kaitos ir energetinės priklausomybės problemą, kartu padedant siekti strategijos „Europa 2020“ tikslų; pabrėžia, kad investicijos pagal sanglaudos politiką (nors kai kurioms valstybėms narėms ir regionams buvo sunku jas bendrai finansuoti) pastebimai sušvelnino neigiamą ekonomikos ir finansų krizės poveikį ir užtikrino regionams stabilumą, garantuojant finansavimą, kai nacionalinio ir regionų lygmens viešųjų ir privačių investicijų lygis smarkiai sumažėjo; pabrėžia, kad finansavimas pagal sanglaudos politiką prilygo 21 proc. viešųjų investicijų visoje ES ir 57 proc. visose sanglaudos šalyse;
2. pabrėžia, kad įrodyta, jog įgyvendinant sanglaudos politiką gebama greitai reaguoti taikant lanksčias priemones siekiant sumažinti valstybių narių ir regionų investicijų deficitą, pvz., sumažinti nacionaliniam bendram finansavimui tenkančią dalį ir teikti papildomus išankstinius mokėjimus, taip pat 13 proc. viso finansavimo (45 mlrd. EUR) skirti tiesioginį poveikį turinčiai ekonominei veiklai ir užimtumui remti; todėl mano, kad labai svarbu atlikti išsamią vidurio laikotarpio peržiūrą, kuri leistų iš naujo apsvarstyti tikslus ir bendrojo finansavimo normas, jeigu socialinės ir ekonominės sąlygos valstybėse narėse ar kai kuriuose jų regionuose būtų pasikeitusios;
3. pabrėžia, kad Europos Sąjungos sutartyje nustatytas tikslas skatinti ekonominę, socialinę ir teritorinę sanglaudą bei valstybių narių solidarumą (ES sutarties 3 straipsnis);
4. teigiamai vertina pastarąją sanglaudos politikos reformą, kuria siekiama spręsti šias problemas remiantis nuoseklia 2014–2020 m. strategine programa, pagal kurią visoms veiksmų programoms nustatyti aiškūs tikslai ir paskatos; ragina visus susijusius veikėjus, visų pirma pagrindines valdžios institucijas, užtikrinti veiksmingą ir efektyvų naujų sanglaudos politikos teisės aktų įgyvendinimą, dedant dideles pastangas, kad būtų pasiektas didesnis našumas ir geresni rezultatai; ragina visus susijusius veikėjus sukurti deramai veikiančias kelių lygmenų valdymo ir koordinavimo priemones, kad būtų užtikrintas programų nuoseklumas ir parama įgyvendinant strategiją „Europa 2020“ bei konkrečioms šalims skirtas rekomendacijas;
5. pabrėžia, kad stabili fiskalinė ir ekonominė aplinka, taip pat veiksminga reguliavimo, administracinė ir institucinė aplinka yra itin svarbūs veiksniai siekiant užtikrinti sanglaudos politikos veiksmingumą, tačiau tai neturi kenkti jos tikslų ir siekių įgyvendinimui; šiuo atžvilgiu primena, kad sustabdžius Bendrųjų nuostatų reglamento 23 straipsnyje nurodytus mokėjimus, gali būti pakenkta nacionalinių, regioninių ir vietos valdžios institucijų gebėjimui veiksmingai planuoti ir naudoti Europos struktūrinių ir investicijų fondų (ESI fondai) 2014–2020 m. laikotarpiui numatytą paramą; pabrėžia, kad, siekiant sanglaudos ir strategijos „Europa 2020“ tikslų, ši politika turi būti glaudžiai suderinta su sektorių politikos kryptimis ir turi būti pasiekta sinergija su kitomis ES investavimo programomis; tačiau primena, kad vadovaujantis SESV 175 straipsnio nuostatomis visomis ekonominės politikos kryptimis turi būti siekiama įgyvendinti ekonominės, socialinės ir teritorinės sanglaudos tikslus;

2015 m. rugsėjo 9 d., trečiadienis

6. pabrėžia, kad norint laiku ir sėkmingai įgyvendinti sanglaudos politiką, itin svarbu stiprinti administracinius programavimo, įgyvendinimo ir vertinimo gebėjimus valstybėse narėse;
7. pažymi, kad nors sanglaudos politika sušvelnino krizės poveikį, regionų skirtumai tebėra dideli ir dar ne visur pasiektas sanglaudos politikos tikslas sumažinti ekonominius, socialinius ir teritorinius skirtumus, teikiant specialią paramą mažiau išsivysčiusiems regionams;
8. pažymi, kad nepaisant krizės ir didelių vietinio finansavimo sunkumų, vietos ir regioninės valdžios institucijos toliau turėjo tenkinti piliečių poreikius, susijusius su prienamesnėmis ir aukštesnės kokybės viešosiomis paslaugomis;
9. pabrėžia ES reindustrializacijos svarbą siekiant užtikrinti, kad iki 2020 m. pramonės gamyba sudarytų bent 20 proc. valstybių narių BVP; todėl primena, kad siekiant Europoje skatinti darbo vietų kūrimą ir ekonomikos augimą labai svarbu iniciatyviai remti ir stiprinti konkurencingumo, tvarumo ir reguliavimo patikimumo principus;

Įgyvendinimo ir mokėjimų problemos

10. reiškia didelį susirūpinimą dėl nemažo struktūrinio pobūdžio vėlavimo pradedant naujus sanglaudos politikos programavimo laikotarpius, kurį lėmė vėlavimas patvirtinti veiksmų programos, taip pat ir taikant perkėlimo procedūrą; pažymi, kad dėl to gali padidėti spaudimas mokėjimams, ypač 2017 ir 2018 m. ir kad atitinkamai didėja susirūpinimas dėl apmaudaus mokėjimų, sudarančių maždaug 25 mlrd. EUR, skirtų 2007–2013 m. programavimo laikotarpiui, vėlavimo; pažymi, kad nors atsižvelgiant į platesnį kontekstą sanglaudos srityje padėtis geresnė nei kaimo plėtros ir žuvininkystės srityje, susirūpinimą kelia tai, kad tam tikrose valstybėse narėse dar turi būti priimta daug programų; pabrėžia, kad šie vėlavimai gali pakenkti ES biudžeto ir sanglaudos politikos patikimumui, veiksmingumui ir tvarumui, dėl jų kyla abejonų dėl nacionalinių, regioninių ir vietos valdžios institucijų gebėjimo užbaigti 2007–2013 m. laikotarpio tikslų įgyvendinimą ir veiksmingai planuoti ir naudoti ESI fondų 2014–2020 m. laikotarpiui numatytą pagalbą; palankiai vertina naujausias valstybių narių ir Komisijos pastangas šioje srityje, tačiau ragina Komisiją pasinaudoti visais savo ištekliais ir užtikrinti, kad visos likusios veiksmų programos būtų priimtos nebeatidėliojant, nes Parlamentas jau pritarė daugiametės finansinės programos (DFP) peržiūrai, reikalingai, kad būtų panaudoti 2014 m. nepaskirstyti ištekliai, ir susijusiam taisomojo biudžeto projektui;
11. primena, kad nuolat vėluojančių mokėjimų problema sanglaudos politikai aktualesnė nei bet kuriai kitai ES politikos sričiai – 2014 m. pabaigoje Europos socialinio fondo (ESF), Europos regioninės plėtros fondo (ERPF) ir Sanglaudos fondo (SF) 2007–2013 m. programų neapmokėtų sąskaitų vertė siekė 24,8 mlrd. EUR, t. y. 5,6 proc. daugiau nei 2013 m.; ragina Komisiją pasinaudoti visomis prieinamomis priemonėmis, kad būtų apmokėtos šios likusios sąskaitos; pabrėžia, kad dėl šios padėties visų pirma kenčia mažiausi ir pažeidžiamiausi sanglaudos politikos paramos gavėjai, kaip antai MVĮ, NVO ir asociacijos, nes jų galimybės iš anksto finansuoti išlaidas yra ribotos;
12. teigiamai vertina tai, kad Taryba, Komisija ir Parlamentas pasiekė susitarimą per DFP įgyvendinimo laikotarpį sumažinti metų pabaigoje sukaupiamų neapmokėtų sąskaitų (visų pirma sanglaudos politikos srityje) skaičių iki jos struktūrinio lygio, kaip nustatyta bendrame pareiškime, pridėtame prie 2015 m. biudžeto susitarimo, ir atkreipia dėmesį į 2015 m. kovo 23 d. gautą Komisijos dokumentą „Mokėjimų plano, kuriuo siekiama atkurti ES biudžeto tvarumą, pagrindai“; primena Komisijai jos išipareigojimą kuo greičiau ir bet kuriuo atveju anksčiau, nei bus pristatytas 2016 m. biudžeto projektas, pateikti mokėjimų planą; be to, primena visoms institucijoms jų išipareigojimą susitarti dėl šio plano ir jį įgyvendinti nuo 2015 m. iki dabartinės DFP laikotarpio vidurio peržiūros;

2015 m. rugsėjo 9 d., trečiadienis

13. pabrėžia, kad siūloma DFP viršutinių ribų ⁽¹⁾ peržiūra, pagal kurią remiantis DFP reglamento 19 straipsnio 2 dalimi 11,2 mlrd. EUR išpareigojimų asignavimų perkeliama į 1b išlaidų kategorijos tarpinę sumą, ir 8,5 mlrd. EUR išpareigojimų asignavimų perkélimas ⁽²⁾ iš 2014 į 2015 m. pagal Finansinio reglamento 13 straipsnio 2 dalies a punktą padeda išvengti, kad šie asignavimai 1b išlaidų kategorijoje nebūtų panaikinti, tačiau iš esmės nesprendžiama pagrindinė programavimo vilkinimo problema ir nekeičiama tai, kad dėl nuolat vėluojančio įgyvendinimo ir sistemingai vėluojančių mokėjimų gali kilti didelių problemų galutiniams paramos gavėjams;

14. pabrėžia, kad minėtasis mokėjimų pagal ES biudžeto 1b išlaidų kategoriją vėlavimas faktiškai yra svarbiausias tiesioginis veiksnys, keliantis grėsmę sanglaudos politikos įgyvendinimui ankstesniuoju programavimo laikotarpiu ir galbūt dabartiniu 2014–2020 m. programavimo laikotarpiu; dar kartą tvirtina, kad šio vėlavimo didelis, kartais ekstremalus, poveikis daromas sanglaudos politikos veikėjams vietoje; todėl ragina Komisiją parengti planą ir įtraukti į jį tikslų konkrečių laipsniškų politinių veiksmų, kurie būtų paremti atskiromis biudžetinėmis priemonėmis ir kuriais būtų siekiama sumažinti ir panaikinti vėlavimą, tvarkaraštį; tikisi, kad Taryba galiausiai suvoks šios padėties rimtumą ir netvarumą ir bus pasirėngusi aktyviai prisidėti prie stabilaus šios problemos sprendimo; yra įsitikinęs, kad pirmiausia šiais veiksmais reikėtų siekti užtikrinti, kad 2015 m. šis vėlavimas būtų akivaizdžiai sumažintas;

15. pabrėžia, kad būtina priėmus veiksmų programas iš karto pradėti jas įgyvendinti siekiant iš investicijų gauti didžiausių rezultatų, paskatinti darbo vietų kūrimą, užtikrinti našumo didėjimą ir prisidėti siekiant Sąjungos klimato ir energijos tikslų, ir kad Komisija ir valstybės narės turėtų dėti visas pastangas siekdamos paspartinti šių programų priėmimą, nedarydamos neigiamo poveikio jų kokybei; reikalauja, jog Komisija, skirdama ypatingą dėmesį būtinybei kovoti su sukčiavimu, ištirtų visus galimus būdus supaprastinti savo vidaus procedūras, kad būtų paspartintos procedūras, pagrįstos dviem veiksmų programų tvirtinimo scenarijais, kad būtų galima pradėti jas įgyvendinti ne vėluojant;

16. atsižvelgdamas į tai, prašo Komisiją pateikti Parlamentui jos numatytas priemones, kuriomis būtų siekiama kiek galima greičiau įgyvendinti veiksmų programas, ypač norint išvengti lėšų panaikinimo 2017 m., taip pat ir jos numatytus tvarkaraščius, paaiškinti mokėjimų vėlavimo poveikį naujų veiksmų programų įgyvendinimo pradžiai ir pasiūlyti, kaip kuo labiau sumažinti žalą; be to, prašo Komisiją, rengiant Bendrųjų nuostatų reglamento 16 straipsnio 3 dalyje numatytą derybų rezultatų ataskaitą, išanalizuoti galimą vėlavimo pradėti įgyvendinti 2014–2020 m. sanglaudos politiką poveikį ekonomikos augimui ir darbo vietų kūrimui ir pateikti įgyta patirtimi paremtas rekomendacijas;

17. mano, kad dėl 2014–2020 m. DFP, kuri buvo nustatyta Europos Komisijos pasiūlytu iš dalies keičiamu DFP reglamentu ir pagal kurią 2014 m. nepaskirti asignavimai perkeliama tik į 2015 m., labai padidėja rizika, kad 2018 m. bus panaikinti išpareigojimai, susiję su 2014 m. nepatvirtintomis programomis, todėl nebus sudarytos sąlygos visapusiškai panaudoti ES išteklius ir veiksmingai paremti ES investicijas į augimą ir darbo vietų kūrimą; ragina Komisiją, rengiant 2017 m. strateginę ataskaitą, kaip numatyta pagal Bendrųjų nuostatų reglamento 53 straipsnį, laiku pasiūlyti tinkamas priemones, taip pat teisės aktus, siekiant išvengti tokio išpareigojimų panaikinimo;

18. reiškia susirūpinimą dėl tam tikrose valstybėse narėse mažo išsivertusių lėšų lygio 2007–2013 m. programavimo laikotarpiu ir išpėja, kad norint, jog tos pačios problemos nepasikartotų per kitą laikotarpį, būtina išspręsti pagrindines jų priežastis; pabrėžia, kad norint veiksmingai ir produktyviai įgyvendinti sanglaudos politiką, yra būtini administraciniai gebėjimai; pabrėžia, kad dėl viešosios tarnybos nestabilumo ir silpno politikos koordinavimo gali būti pakenkta sėkmingam ESI fondų lėšų panaudojimui ir apskritai kyla grėsmė veiksmingam politikos valdymui;

⁽¹⁾ Pasiūlymas dėl Tarybos reglamento, kuriuo iš dalies keičiamas Reglamentas (ES, Euratomas) Nr. 1311/2013, kuriuo nustatoma 2014–2020 m. daugiametė finansinė programa (COM(2015)0015, 2015 1 20).

⁽²⁾ Komisijos sprendimas dėl neautomatinio perkélimo iš 2014 į 2015 m. ir išpareigojimų asignavimų, kuriuos vėl leidžiama naudoti 2015 m., C(2015)0827, 2015 2 11.

2015 m. rugsėjo 9 d., trečiadienis

19. siūlo, kad rengiantis būsimam programavimo laikotarpiui būtų galima apsvarstyti galimybę atskirai ir prieš biudžeto pasiūlymų teikimą nustatyti reguliavimo nuostatas dėl programavimo, taip atskiriant diskusijas dėl turinio ir finansavimo ir paliekant pakankamai laiko kruopščiai parengti programas; primena, kad nors reguliavimo nuostatos yra labai išsamios, jomis neužtikrinamas visiškas tikrumas valstybėms narėms ir regionams ir jos gali būti skirtingai aiškinamos; todėl reguliavimo nuostatas vis dar galima supaprastinti;

20. ragina Komisiją, atsižvelgiant į galimas pasekmes augimui ir darbo vietų kūrimui, atidžiai įvertinti atvejus, kuriais bus taikomos finansinės pataisos ar mokėjimų sustabdymas;

Sanglaudos politika – pažangių, tvarių ir įtrauktį skatinančių investicijų 2014–2020 m. pagrindas

21. dar kartą tvirtina, kad pirminė sanglaudos politikos užduotis – skatinti ekonominę, socialinę ir teritorinę sanglaudą ir mažinti regionų skirtumus, teikiant specialią paramą mažiau išsivysčiusiems regionams; pabrėžia, kad dėl savo pobūdžio ir pradinės Sutartyje nustatytos struktūros ši politika natūraliai prisideda siekiant Sąjungos tikslų, ypač strategijos „Europa 2020“ pažangaus, tvaraus ir integracinio augimo tikslų ir pagrindinio Sutarties tikslo stiprinti teritorinę sanglaudą;

22. teigiamai vertina naują Europos strateginių investicijų fondą (ESIF) ir galimą jo sverto poveikį; pabrėžia, kad ESIF pagrindinis tikslas turėtų būti užtikrinti ekonominę, socialinę ir teritorinę sanglaudą, todėl jis turėtų būti naudingas visiems ES regionams; pažymi, jog būtina užtikrinti, kad ESIF lėšos būtų naudojantis vadovaujantis papildomumo principu, ir atitinkamai garantuoti šio fondo ir ESI fondų papildomumą ir sąveiką, tuo pat metu finansiniu aspektu atskiriant šiuos fondus; pataria susijusioms šalims remtis patirtimi, įgyta 2008 m. įgyvendinant Europos ekonomikos gaivinimo planą, ypač susijusia su pažangiomis investicijomis;

23. prašo Komisiją ir valstybes nares užtikrinti stipresnę visų ES investicijų ir vystymosi politikos kryptį, ypač sanglaudos politikos, taip pat ESI fondų, kitų ES fondų ir nacionalinių bei regioninių finansavimo priemonių, koordinavimą ir suderinamumą, siekiant garantuoti papildomumą ir geresnę sinergiją, išvengti paramos persidengimo ir dubliavimosi bei pasirūpinti, kad naudojant ES finansavimą būtų kuriama didelė Europos pridėtinė vertė; ragina Komisiją būsimose sanglaudos ataskaitose pateikti ataskaitą dėl sinergijos; rekomenduoja įgyvendinant šį naują ES investicijų planą remtis trijų jungtinių iniciatyvų JEREMIE, JESSICA ir JASMINE, kurias vykdančios sudarytos sąlygos padidinti struktūrinių fondų paskirstymą nuo 1,2 mlrd. EUR 2000–2006 m. iki 8,4 mlrd. EUR 2007–2012 m., patirtimi; ragina atlikti plataus masto ir išsamią analizę konsultuojantis su Europos investicijų banku (EIB) ir Europos investicijų fondu (EIF);

24. pabrėžia, kad, siekiant dvigubai padidinti finansinių priemonių įnašą iki 25–30 mlrd. EUR 2014–2020 m., sanglaudos politikos teisės aktuose numatytas platesnis šių priemonių naudojimas išplečiant jų teminę aprėptį ir užtikrinant didesnę valstybių narių ir regionų lankstumą; pabrėžia finansinių priemonių vaidmenį sutelkiant papildomas viešąsias arba privačiąsias bendras investicijas, kad būtų išspręsti rinkos trūkumai įgyvendinant strategiją „Europa 2020“ ir sanglaudos politikos prioritetus; ypač remia dalijimosi rizika MVĮ iniciatyvą ir ragina Komisiją dėti visas pastangas siekiant užtikrinti, kad finansinės priemonės būtų lengvai panaudojamos ir patrauklios valstybėms narėms ir regionams, ir tokiu būdu užtikrinti, kad minėtas finansinių priemonių įnašo padidinimas būtų įvykdytas savo jėgomis ir kad suinteresuotieji subjektai įsipareigotų siekti šio tikslo; pabrėžia, kad būtina užtikrinti su ES lėšomis susijusių finansinių priemonių skaidrumą, atskaitomybę ir tikrinimą;

25. vis dėlto įspėja, kad ESIF neturėtų kenkti sanglaudos politikos programavimo strateginiam nuoseklumui ir ilgalaikėi perspektyvai; pabrėžia, kad struktūrinių fondų lėšų paskirstymas turėtų žalingo poveikio, todėl yra nepriimtinas, nes dėl jo kiltų pavojus šių fondų veiksmingumui ir regionų vystymuisi; atkreipia dėmesį į tai, kad dėl ESIF negalima keisti sutartų finansinių asignavimų valstybėms narėms pagal 2014–2020 m. DFP 1b išlaidų kategoriją; pabrėžia, kad dotacijų pakeitimas paskolomis, nuosavu kapitalu ar garantijomis, nors ir turi tam tikrų privalumų, turi būti vykdomas apdairiai, atsižvelgiant į regionų skirtumus ir į skirtingą regionų praktiką bei patirtį, susijusią su finansinių priemonių naudojimu; atkreipia dėmesį į tai, kad regionai, kuriems labiausiai trūksta investicinių paskatų, dažnai turi menkus administracinius ir lėšų panaudojimo gebėjimus;

2015 m. rugsėjo 9 d., trečiadienis

26. išspėja, jog lankstumas renkantis projektus pagal ESIF kelia pavojų, kad bus pakenkta ekonominei, socialinei ir teritorinei sanglaudai, nukreipiant investicijas į labiau išsivysčiusias valstybes nares; prašo Komisiją atidžiai stebėti ESIF ir ESI fondų santykį;

2014–2020 m. sanglaudos politikos veiksmingumas, efektyvumas ir orientavimasis į rezultatus

27. atkreipia dėmesį į visų priemonių, kuriomis siekiama padidinti sanglaudos politikos veiksmingumą, supaprastinimą, efektyvumą ir orientavimąsi į rezultatus bei našumą ir kurios turėtų užtikrinti perėjimą nuo lėšų įsisavinimo kriterijų prie kokybiško lėšų panaudojimo ir didelės bendrai finansuojamų operacijų pridėtinės vertės, svarbą; šiuo atžvilgiu siūlo atitinkamai pakoreguoti susijusius techninius ESI fondų reguliavimo aspektus;

28. palankiai vertina tai, kad ištekliai telkiami pagal temas remiant investicijas į pažangų, tvarų ir integracinį augimą, nes šiomis investicijomis siekiama skatinti augimą, kurti darbo vietas, kovoti su klimato kaita ir energetine priklausomybe bei mažinti skurdą ir socialinę atskirtį; taip pat palankiai vertina tai, kad daugiau dėmesio skiriama 2014–2020 m. programų rezultatams ir išmatuojamumui, nes tai turėtų padėti toliau didinti sanglaudos politikos efektyvumą ir veiksmingumą; taip pat pritaria reikalavimui priklausomai nuo vietos ir regionų ypatybių užtikrinti didesnę regionų lankstumą, ypač atsižvelgiant į sunkią krizę, kad būtų galima sumažinti įvairių Sąjungos regionų vystymosi atotrūkį; ragina laikytis tikro integruoto ir teritorinio požiūrio į tikslines programas ir projektus, kuriais siekiama tenkinti poreikius vietoje;

29. ragina valstybes nares ir Komisiją užtikrinti nacionalinių reformų programų ir veiksmų programų darną, kad būtų deramai atsižvelgiama į konkrečioms šalims skirtas rekomendacijas ir laikomasi ekonomikos valdymo procedūrų, taip apribojant ankstyvo perprogramavimo riziką;

30. todėl atkreipia dėmesį į Parlamento pirminį prieštaravimą ir pabrėžia jo pareigą visiškai dalyvauti užtikrinant kontrolę ir atliekant tikrinimą; reikalauja, kad Komisija ir Taryba laiku teiktų išsamią ir skaidrią informaciją apie ESI fondų perprogramavimo, išipareigojimų vykdymo ar mokėjimų sustabdymo pagal Bendrųjų nuostatų reglamento 23 straipsnio 15 dalį kriterijus ir visą procedūrą, dėl kurios gali būti įvykdytas toks perprogramavimas ir sustabdymas; pažymi, kad sprendimas dėl išipareigojimų vykdymo ar mokėjimų sustabdymo turėtų būti priimamas tik neišvengiamu atveju, kai išnaudotos visos kitos galimybės ir įvertinus galimus padarinius ekonomikos augimui ir užimtumui, nes išipareigojimų vykdymo ar mokėjimų sustabdymas galėtų turėti rimtų padarinių nacionalinėms, regioninėms ir vietos valdžios institucijoms bei apskritai sanglaudos politikos tikslams; mano, kad makroekonominės sąlygos turėtų padėti užtikrinti tvaresnę ir veiksmingesnę sanglaudos politiką, ir atmeta idėją, kad regionai, vietovės ar piliečiai turėtų nukentėti dėl makroekonominių sprendimų, kuriuos priima nacionalinės vyriausybės; atkreipia dėmesį į galimą didelę administracinę našta, kuri gali atsirasti perprogramavus fondus; primena, kad pagal minėtojo reglamento 23 straipsnio 4 dalį pateiktam pasiūlymui dėl perprogramavimo reikalinga išankstinė konsultacija su susijusiu stebėsenos komitetu, kaip nurodyta to paties reglamento 49 straipsnio 3 dalyje;

31. atkreipia dėmesį į tai, kad pažeidimai sietini su sudėtingais reikalavimais ir reglamentavimu; pabrėžia, kad supaprastinus valdymą ir procedūras, nedelsiant įgyvendinus neseniai priimtas šios srities direktyvas ir sustiprinus administracinius gebėjimus, visų pirma mažiau išsivysčiusiuose regionuose, būtų galima sumažinti sanglaudos programų įgyvendinimo pažeidimų skaičių; atsižvelgdamas į tai, pabrėžia, jog būtina sumažinti paramos gavėjų administracinę našta, kuri atsiranda dėl kontrolės, būtinos siekiant užtikrinti, kad iš ESI fondų gautos lėšos būtų panaudojamos tinkamai; taip pat būtina dėti pastangas siekiant optimizuoti valdymo ir kontrolės sistemas ir užtikrinti didesnę jų lankstumą, daugiau dėmesio skirti rizikos vertinimui ir tinkamam visų valdžios institucijų atsakomybės paskirstymui, kartu nepakenkiant nustatytoms sustiprintos kontrolės procedūroms, kad būtų veiksmingiau išvengiama pažeidimų ir atitinkamai finansinių pataisų bei mokėjimų pertraukimo ir sustabdymo; yra susirūpinęs dėl pernelyg žemo lėšų išmokėjimo paramos gavėjams taikant finansines priemones lygio, ypač turėdamas omenyje tikslą didinti šių priemonių panaudojimo mastą; šiuo atžvilgiu prašo su šiomis finansinėmis priemonėmis dirbančių valstybių narių, valdymo institucijų ir susijusių suinteresuotųjų subjektų pasinaudoti visa galima technine pagalba, kuri teikiama pasitelkiant finansinėms priemonėms skirtą techninių konsultacijų platformą (FI-TAP) ir platformą FI-COMPASS;

2015 m. rugsėjo 9 d., trečiadienis

Užimtumas, MVĮ, jaunimas ir švietimas

32. pabrėžia, kad ESI fondai galėtų reikšmingai prisidėti prie neigiamų socialinių krizės padarinių šalinimo ir kad, siekiant tai užtikrinti, reikėtų sudaryti palankesnes sąlygas laikytis integruoto požiūrio, kuris įmanomas taikant programas, pagal kurias finansavimas gali būti teikiamas iš keleto fondų, taip pat užtikrinti veiksmingesnį fondų veiklos koordinavimą ir didesnę fondų lankstumą, tokiu būdu sudarant palankias sąlygas geriau išnaudoti visų pirma ESF ir ERPF sinergiją; pabrėžia, kad ESF finansuojamos investicijos neduos geriausių rezultatų, jei nebus užtikrinta tinkama infrastruktūra ir sukurtos deramos institucijos; atkreipia dėmesį į tai, kad ESI fondai gali veiksmingai remti socialinę įtrauktį, todėl jais reikėtų naudotis siekiant padėti užtikrinti nepalankioje padėtyje esančių ir pažeidžiamų grupių, pvz., romų ir neįgaliųjų, integraciją, taip pat siekiant paskatinti perėjimą nuo institucinių prie bendruomeninių paslaugų vaikams ir suaugusiesiems;

33. ragina Komisiją skirti ypatingą dėmesį mažumų grupių padėčiai visoje Sąjungoje, nes jos patiria visų pavidalų socialinę atskirtį ir todėl gali dažniau nukentėti dėl struktūrinio nedarbo; mano, kad planuojant politiką dėl socialinės sanglaudos Sąjungoje reikia atsižvelgti į mažumų integravimo klausimą;

34. pabrėžia, kad MVĮ tenka svarbiausias vaidmuo darbo vietų kūrimo srityje, ir atkreipia dėmesį į MVĮ galimybes skatinti pažangų augimą, skaitmeninę ekonomiką ir mažo anglies dioksido kiekio technologijų ekonomiką; ragina užtikrinti palankią reguliavimo aplinką, kuri padeda kurti ir valdyti tokias įmones, ypač jaunimo įsteigtas ir įsikūrusias kaimo vietovėse įmones; pabrėžia, kad svarbu mažinti MVĮ patiriamą biurokratinę našta ir palengvinti jų prieigą prie finansavimo ir kad būtina remti programas ir mokymus, kuriais padedama plėtoti verslumo įgūdžius;

35. pabrėžia, kad MVĮ sudaro 99 proc. ES įmonių struktūros ir Sąjungoje sukuria 80 proc. darbo vietų;

36. reiškia susirūpinimą dėl per mažos Komisijos nustatytos viršutinės ribos (5 mln. EUR) ERPF paramai nedideliems kultūros ir tvaraus turizmo infrastruktūros objektams, kuri, be to, apibrėžiama kaip bendros išlaidos, o ne tinkamos išlaidos, ir pabrėžia stiprų teigiamą poveikį, kurį tokie projektai gali turėti regionų vystymuisi socialinio ir ekonominio poveikio, socialinės įtraukties ir patrauklumo aspektais;

37. sutinka su Komisijos analize, kad ekonominiai ir socialiniai prioritetai, ypač dėmesys, viena vertus, ekonomikos augimui ir, kita vertus, socialinei įtraukčiai, švietimui ir tvariam vystymuisi, kai kuriose valstybėse narėse galėtų būti geriau subalansuotas, remiantis prasmingu dialogu su partneriais ir suinteresuotaisiais subjektais; pabrėžia, kad aiški strategija, kuria siekiama patobulinti valstybių narių institucinę struktūrą administracinių pajėgumų ir teisingumo kokybės požiūriu yra esminis veiksnys, lemiantis šių prioritetų įgyvendinimo sėkmę;

38. pabrėžia, jog svarbu, kad pagal ESF ir Jaunimo garantijų iniciatyvą bei Jaunimo užimtumo iniciatyvą būtų remiama kuo daugiau perspektyvių darbo vietų kūrimo projektų, pvz., verslo iniciatyvų pavidalu;

39. išpėja, kad dėl nerimą keliančio masto jaunimo nedarbo kyla grėsmė prarasti visą kartą, ypač mažiau išsivysčiusiuose regionuose ir tuose regionuose, kurie dėl krizės ir nedarbo nukentėjo labiausiai; tvirtina, kad didžiausią pirmenybę ir toliau reikia teikti siekiant intensyviau integruoti jaunus žmones į darbo rinką; siekiant šio tikslo būtinas aktyvus ES indėlis ir daugiausia galima padaryti integruotai naudojantis ESF, ERPF, Sanglaudos fondu ir Jaunimo užimtumo iniciatyva; mano, kad šiuo atveju, siekiant užtikrinti kuo veiksmingesnį turimų išteklių naudojimą, reikėtų laikytis labiau į rezultatus orientuoto požiūrio, kad būtų skatinamas užimtumas ir konkurencingumas bei uždirbama daugiau pajamų, taip nešant naudą visai ES ekonomikai; šiuo atžvilgiu pabrėžia itin didelę Jaunimo garantijų iniciatyvos svarbą padedant jaunesniems nei 25 metų amžiaus žmonėms rasti kokybišką darbo vietą arba gauti išsilavinimą, įgūdžius ir patirties, reikalingų darbui susirasti; pabrėžia, kad reikia kuo anksčiau gauti būtinų išteklių, kad būtų įgyvendinta Jaunimo garantijų iniciatyva ir kitos priemonės, nurodytos Jaunimo užimtumo iniciatyvoje; mano, jog turėtų būti nustatyti aiškūs ir lengvai suprantami poveikio rodikliai, kad būtų tinkamai suvokiamas ES fondų indėlis į ekonomikos augimą ir užimtumą;

2015 m. rugsėjo 9 d., trečiadienis

40. pabrėžia, kad būtina toliau dėti pastangas siekiant ieškoti kitų būdų, kaip pagerinti gautus rezultatus, susijusius su jaunimo užimtumu, nes šie rezultatai nebuvo geri, nors ir buvo priimtas ESF reglamentas ir Jaunimo užimtumo iniciatyva; pabrėžia politinį ES išipareigojimą skubiai remti jaunimo integraciją į darbo rinką;

41. pabrėžia, kad, atsižvelgiant į gamybos modelių pokyčius ir senėjančią visuomenę, kur kas svarbesnis vaidmuo tenka ESF ir investicijoms, skirtoms darbuotojų gebėjimams pritaikyti; yra tvirtai įsitikinęs, kad šiuo klausimu ESF turėtų papildyti nacionalinius valstybėse narėse taikomus metodus; ragina valstybes nares ir Komisiją užtikrinti, kad turimi ištekliai būtų naudojami kuo veiksmingiau ir efektyviau, siekiant garantuoti darbuotojų įsidarbinimo galimybes, socialinę įtrauktį ir lyčių lygybę; kartu pabrėžia, kad pagal ESF finansuojamos mokymo programos turėtų taip pat būti pritaikytos verslininkų ir vadovų lygmens darbuotojų poreikiams, kad būtų užtikrintas tvarus bendrovių, ypač MVĮ, kurios sukuria didžiąją dalį darbo vietų Sąjungoje, vystymasis;

42. ragina valstybes nares ir Komisiją toliau dirbti, ypač siekiant tobulinti ir plėsti EURES platformą, kaip veiksmingą priemonę, skirtą darbuotojų judumui Europoje, ypač tarpvalstybiniam judumui, palengvinti, gerinant jų žinias apie Sąjungos darbo rinką, informuojant juos apie darbo galimybes ir padedant jiems atlikti formalumus; skatina valstybes nares plėsti ir remti EURES tinklus, ypač pripažįstant tai, kad tarpvalstybiniai darbuotojai pirmieji patiria su prisitaikymu ir profesinių kvalifikacijų pripažinimu susijusių problemų; pažymi, kad naudojantis šiais tinklais, apimančiais viešąsias užimtumo tarnybas, socialinius partnerius, vietos ir regionų valdžios institucijas ir kitus privačiuosius suinteresuotuosius subjektus, palengvinamas ir remiamas tarpvalstybinis judumas;

43. pabrėžia, kad kuriant kokybiškas darbo vietas reikia skatinti naudotis naujomis technologijomis; mano, kad Komisija turėtų susieti nedarbo lygio mažinimą su skaitmeninės darbotvarkės ir programos „Horizontas 2020“ priemonėmis;

44. pažymi, kad mokyklos nebaigusiu jaunuolių skaičius vis dar išlieka didžiulis Sąjungoje, o tai turi įtakos jaunimo nedarbo lygiui; pabrėžia, kad būtina spręsti šią problemą modernizuojant švietimo sistemas ir mokymo programas, pasinaudojant ESF pagalba;

45. pažymi, kad tuo atveju, jei švietimo įstaigos ir darbo rinkos dalyviai veiksmingai nebendradarbiaus, bus neįmanoma sumažinti didelio jaunų absolventų nedarbo problemos masto Europos Sąjungoje; ypač pabrėžia, kad perduodant darbo rinkoje reikalingas žinias ir ugdant įgūdžius jaunimo užimtumas buvo padidintas, o socialiniai skirtumai sumažinti;

46. pabrėžia lyčių aspekto svarbą kuriant darbo vietas; ragina Komisiją skirti pakankamą finansavimą, kad būtų išspręsta moterų nedarbo problema; mano, kad moterys galėtų pasinaudoti technologijų pažanga, nes ji leistų dirbti lankstesniu darbo grafiku, ir ragina Komisiją investuoti į šią sritį;

47. pakartoja, jog būtina steigti mažų vaikų priežiūros įstaigas, kad moterys galėtų aktyviau dalyvauti darbo rinkoje, todėl ragina Komisiją remti naujoviškus su tuo susijusius projektus; pažymi, kad investuojant į tokią viešąją infrastruktūrą, kaip vaikų priežiūros įstaigos, moterys galėtų būti aktyvesnės ekonominiame gyvenime ir darbo rinkoje;

48. ragina ES institucijas ir valstybes nares siekiant su užimtumu ir socialine įtrauktimi susijusių tikslų atsižvelgti į moterų, grįžtančių į darbą po motinystės atostogų, poreikius, motyvuoti darbdavius įdarbinti moteris po motinystės atostogų, palengvinti lankstaus darbo tvarką ir skatinti tolesnį švietimą (mokymąsi visą gyvenimą), kad moterys galėtų be kliūčių atnaujinti savo profesinę karjerą;

2015 m. rugsėjo 9 d., trečiadienis

Politikos valdymas

49. pabrėžia, kad sanglaudos politiką reikia vykdyti laikantis deramo daugiapakopio valdymo veikimo principo, taip pat užtikrinant veiksmingą reagavimo į visuomenės ir verslo subjektų poreikius sistemą ir skaidrius bei inovatyvius viešuosius pirkimus – visi šie veiksniai yra itin svarbūs didinant politikos poveikį; todėl pabrėžia, kad, nepaisant ES ir valstybių narių lygmeniu priimtų sprendimų svarbos, vietos ir regionų valdžios institucijoms dažnai tenka didžiausia administracinė atsakomybė už viešąsias investicijas ir kad sanglaudos politika yra esminė priemonė, sudaranti galimybę šioms institucijoms vykdyti svarbias funkcijas ES; pakartoja, kad reikia plačiai įgyvendinti partnerystės principą, kaip išsamiai aprašyta Bendrųjų nuostatų reglamente ir Partnerystės elgesio kodekse;

50. rekomenduoja sanglaudos politikos išteklius ir žinias naudoti siekiant gerokai padidinti administracinius valdžios institucijų, ypač vietos ir regionų lygmenimis, administracinius gebėjimus, kad pagerėtų jų galimybės visuomenei teikti kokybiškas paslaugas, be kita ko, plačiau naudojantis naujomis technologijomis ir diegiant daugiau supaprastintų procedūrų; ragina Komisiją apibrėžti administracinės pagalbos svarbiausiais klausimais, pvz., iniciatyvų tikslų nustatymo, jų rezultatų vertinimo taikant atitinkamus rodiklius ir būsimų veiksmų, kurių reikia imtis siekiant padėti visoje ES įtvirtinti stebėjimu ir vertinimu pagrįstą administracinę kultūrą, teikimo būdus; mano, jog svarbu užtikrinti, kad vietos ir regionų valdžios institucijoms būtų padedama taikyti naujoviškas finansines priemones, kurios yra itin svarbios didinant išteklius bei investicijas, ir vykdyti viešuosius pirkimus, kurie turėtų vis dažniau funkcionuoti kaip viešojo administravimo priemonė inovacijoms ir kūrybingumui skatinti;

51. apgailestauja, kad į Šeštąją sanglaudos ataskaitą neįtrauktas išsamus techninės pagalbos priemonės JASPERS, kurią naudojant 2007–2013 m. valstybėms narėms buvo teikiamos techninės žinios, reikalingos rengiant aukštos kokybės pagrindinius projektus, kartu finansuojamus iš ES fondų, laimėjimų įvertinimas; palankiai vertina tai, kad 2013 m. sukurta JASPERS tinklų kūrimo platforma, skirta pajėgumams stiprinti, ir kad 2014 m. įsteigtas Tinklų kūrimo ir kompetencijos centro skyrius specializuotoms projektų rengimo žinioms teikti 2014–2020 m. programavimo laikotarpiu; palankiai vertina tai, kad įsteigtas kompetencijos centras administraciniams pajėgumams stiprinti naudojantis ESI fondais, kuris turėtų padėti sustiprinti visų valstybių narių valdžios institucijų, dalyvaujančių valdant ir panaudojant ESI fondų lėšas, pajėgumus;

52. palankiai vertina tai, kad Komisija skiria didesnę dėmesį valdymui, ir sutinka, kad geras valdymas ir aukštos kokybės viešosios paslaugos užkertant kelią korupcijai yra būtini stabiliai investavimo aplinkai; prašo imtis plačių užmojų veiksmų siekiant užtikrinti, kad būtų mažiau galimybių panaudoti sanglaudos politikos lėšas apgaulingai, ir griežtai taikyti kovos su sukčiavimu priemones;

53. yra įsitikinęs, kad Partnerystės elgesio kodeksas paskatins aktyvesnį regioninių veikėjų dalyvavimą visais etapais (tiek formos, tiek turinio prasme); šis kodeksas turi būti visiškai įgyvendintas, nes jam tenka esminis vaidmuo stiprinant ir įtvirtinant sanglaudos politikos poveikį vietoje; sveikina tas valstybes nares ir regionus, kurie įtraukė savo partnerius į partnerystės susitarimų ir veiksmų programų rengimo procesą, kaip numatyta pagal Partnerystės elgesio kodeksą; tačiau reiškia rimtą susirūpinimą dėl daugelio atvejų, kai buvo silpnai vadovaujama partnerystės principu, ir ragina Komisiją netvirtinti programų, kuriose partnerių dalyvavimas yra nepakankamas; pabrėžia, kad svarbu skleisti gerosios patirties organizuojant partnerystes pagal Partnerystės elgesio kodekso nuostatas pavyzdžius; taip pat prašo Komisijos reguliariai teikti Parlamentui ataskaitą, kurioje būtų įvertinama esama padėtis, kiek tai susiję su partnerystės principo įgyvendinimu;

Teritorinis aspektas

54. susirūpinęs atkreipia dėmesį į tai, kad Šeštojoje sanglaudos ataskaitoje santykinai trūksta teritorinio požiūrio ir ypač nuorodų į tarpvalstybinį bendradarbiavimą, nors tai yra būtina priemonė ekonominei, socialinei ir teritorinei sanglaudai stiprinti; atkreipia dėmesį į tai, kad į ataskaitą įtraukti visi tarpvalstybiniai ir makroregioniniai aspektai būtų ją praturtinę turint mintyje tokius klausimus kaip infrastruktūra, darbo rinka ir judumas, aplinka (įskaitant bendrą nenumatytų atvejų planą), vandens naudojimas ir nuotekos, atliekų tvarkymas, sveikatos priežiūra, moksliniai tyrimai ir plėtra, turizmas, viešosios paslaugos ir valdymas, kadangi visos šios sritys apima žymius tarpvalstybinius elementus ir potencialą; laikosi

2015 m. rugsėjo 9 d., trečiadienis

nuomonės, kad 2014–2020 m. programavimo laikotarpiu Europos pasienio ir tarpvalstybiniai regionai, užtikrinę didesnę pažangų augimą, įtrauktį ir tvarumą, gerokai pagerins kovos su krize rezultatus;

55. pabrėžia, kad integruotas ir teritorinis požiūris yra itin svarbus, ypač kalbant apie aplinkos apsaugos ir energetikos klausimus;

56. teigiamai vertina siekiant subalansuotos teritorinės plėtros pradėtas taikyti naujas priemones, pvz., integruotas teritorines investicijas ir bendruomenės inicijuotas vietos plėtros priemones, kuriomis siekiama koordinuoti suinteresuotųjų subjektų veiklą, integruoti ES politiką ir sutelkti investicijas realioms poreikiams; atkreipia dėmesį į tai, kad svarbu patvirtinti politikos krypčių teritorinio poveikio vertinimo priemones, kurių pagrindinis tikslas – įvertinti ES politikos krypčių teritorinį poveikį vietos ir regionų valdžios institucijoms ir užtikrinti, kad vykdamas teisėkūros procesą šiam poveikiui būtų skirtas didesnis dėmesys; tuo pat metu atkreipia dėmesį į esamas problemas įgyvendinant integruotus teritorinius metodus, nes vis dar yra reguliavimo skirtumų tarp ES fondų ir labai skiriasi regioninių ir vietos bendruomenių įgalinimo lygis skirtingose valstybėse narėse ir valdymo institucijose; ragina parengti bendrą integruotą ES investicijų strategiją ir stiprinti ES 2020 m. teritorinę darbotvarkę, apimančią ES miestų darbotvarkę; ES 2020 m. teritorinė darbotvarkė buvo patvirtinta 2011 m. Vengrijos pirmininkavimo Tarybai metu ir ją turės įvertinti 2015 m. Tarybai pirmininkausiančios valstybės narės; laikosi nuomonės, kad ypatingą dėmesį reikėtų skirti mažų ir vidutinio dydžio miestų teritorijų vaidmens stiprinimui;

57. susirūpinęs pažymi, kad trūksta informacijos apie tai, kaip įgyvendinant 2007–2013 m. sanglaudos politikos programas buvo atsižvelgta į ES 2020 m. teritorinės darbotvarkės principus ir prioritetus; ragina 2014–2020 m. laikotarpiu imtis tinkamų vertinimo priemonių, kad būtų įvertintas teritorinis sanglaudos politikos aspektas;

58. vis dėlto pritaria tam, kad, atsižvelgiant į miestų svarbą globalizuotoje ekonomikoje ir jų galimą poveikį tvariam vystymuisi, ataskaitoje pabrėžiami su miestais susiję klausimai; atkreipia dėmesį į Europos regionų ir miestų išsipareigojimą užtikrinti ekologiškai tvaresnį augimą, kaip numatyta Merų pakte; rekomenduoja taip pat deramai spręsti kaimo ir miestų vietovių didelių išsivystymo skirtumų problemą, taip pat didmiesčių regionų, kurie yra ir atsparūs, ir pažeidžiami, problemą;

59. apgailestauja, kad Šeštojoje sanglaudos ataskaitoje kaip pagrindinis teritorinės sanglaudos ir teritorinio konkurencingumo siekimo elementas neminama policentrinė teritorijų plėtra pagal ES 2020 m. teritorinę darbotvarkę ir 2013 m. ESPON ataskaitą „Atviros ir policentrinės Europos kūrimas“ (angl. „Making Europe Open and Polycentric“); pabrėžia mažų ir vidutinio dydžio miestų vaidmenį ir svarbą stiprinant funkcinius miestų centrų ryšius su aplinkinėmis teritorijomis, kad būtų pasiekta subalansuota teritorinė plėtra;

60. ragina griežčiau laikytis SESV 174 straipsnio dėl teritorinės sanglaudos, ypač kaimo vietovėse, ir skirti deramą dėmesį svarbiai sanglaudos politikos ir kaimo plėtros sąsajai (ypač turint mintyje pramonės pereinamojo laikotarpio vietoves), taip pat didelių ir nuolatinių gamtinių arba demografinių trūkumų turintiems regionams, pavyzdžiui, atokiausiems regionams, labai retai apgyvendintiems toliausiai į šiaurę esantiems regionams bei salų, pasienio ir kalnuotoms vietovėms; rekomenduoja atsižvelgti ir į kitas demografines problemas, darančias didelį poveikį regionams, pvz., gyventojų skaičiaus mažėjimą, senėjančią visuomenę ir didelę gyventojų sklaidą; prašo Komisiją, įgyvendinant sanglaudos politiką, ypatingą dėmesį skirti vietovėms, kurių padėtis geografiniu ir demografiniu požiūriais yra nepalankiausia;

61. laikosi nuomonės, kad, turint mintyje tai, jog Europos teritorinis bendradarbiavimas (ETB) nuo 2007–2013 m. programavimo laikotarpio buvo visavertis sanglaudos politikos tikslas, Šeštojoje sanglaudos ataskaitoje jam skirta nepakankamai dėmesio; primena, jog Europos teritorinio bendradarbiavimo grupė (ETBG) turi potencialą ne tik kaip tarpvalstybinio valdymo užtikrinimo priemonė, bet ir kaip priemonė, kuria prisidedama prie visapusiškai integruoto teritorinio vystymosi;

62. ragina užtikrinti geresnę sanglaudos politikos, Pasirengimo narystei pagalbos priemonės ir ES kaimynystės politikos koordinavimą, taip pat geresnį projektų rezultatų vertinimą ir sklaidą;

2015 m. rugsėjo 9 d., trečiadienis

Ilgalaikė sanglaudos politikos perspektyva

63. atsižvelgdamas į visa tai, primena, jog būtina suteikti naują postūmį diskusijoms ES sanglaudos politikos klausimais; tvirtina, kad 2019 m. – Europos Parlamento rinkimų metai – bus lemiami, kadangi išrinktas naujas Parlamentas ir naujoji Komisija turės spręsti klausimus, susijusius su strategijos „Europa 2020“ užbaigimu ir būsima nauja DFP, taip pat užtikrinti būsimą sanglaudos politiką po 2020 m. su atitinkamu biudžetu ir parengti naujus teisės aktus dėl sanglaudos politikos; pažymi, kad diskutuojant apie sanglaudos politiką reikia atsižvelgti į nemažus laiko apribojimus ir vėlavimą, su kuriais susidurta dabartinio programavimo laikotarpio pradžioje;

64. pabrėžia, kad administraciniai gebėjimai yra itin svarbūs; ragina visų valdymo lygmenų politikos formuotojus, įgyvendinant visas sanglaudos politikos kryptis, teikti pirmenybę tikslingai techninei pagalbai ir visų pirma plačiau naudoti finansines priemones, ypač kartu su ESI fondais;

65. mano, kad mažinant vidaus konkurencingumo skirtumus ir struktūrinį disbalansą regionuose, kuriuose to labiausiai reikia, sanglaudos politikos priemonėms tenka pagrindinis vaidmuo; ragina Komisiją apsvarstyti išankstinio finansavimo galimybę, siekiant sudaryti palankesnes sąlygas atitinkamoms valstybėms narėms per 2014–2020 m. laikotarpį visapusiškai naudotis lėšomis, tačiau visada užtikrinant, kad būtų laikomasi biudžetinės atskaitomybės principo;

66. ragina valstybes nares reguliariai rengti aukšto lygio politines diskusijas nacionaliniuose parlamentuose dėl ESI fondų veiksmingumo, našumo ir panaudojimo deramu laiku ir dėl sanglaudos politikos indėlio įgyvendinant makroekonominius tikslus;

67. ragina rengti reguliarius Tarybos posėdžius, kuriuose dalyvautų už sanglaudos politiką atsakingi ministrai, kad būtų atsiliepiama į būtinybę stebėti nuolatinius iššūkius, su kuriais ES susiduria ekonominės, socialinės ir teritorinės sanglaudos srityje, ir į juos reaguoti;

o

o o

68. paveda Pirmininkui perduoti šią rezoliuciją Tarybai ir Komisijai.
